

พระราชบัญญัติรับราชการทหาร

(ฉบับที่ ๒)

พุทธศักราช ๒๕๖๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล. อ. เจ้าพระยาพิชโยนทร โยธิน

ตราไว้ณวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๕ หน้า ๕๕๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๖ มีนาคม ๒๔๘๑

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ บาง ประการ

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ รับราชการทหาร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราช บัญญัติรับราชการทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๕ บุคคลที่พ้นจากฐานะตามที่กำหนดไว้ใน มาตรา ๑๓ (๑) มาตรา ๑๔ (๑) (๒) และ (๔) เมื่อใด ต้อง แข็งด้วยตนเองต่อคณะกรรมการอำเภอท้องที่ซึ่งตนอยู่ หรือ ทำการประจำ และให้คณะกรรมการอำเภอออกใบรับให้ ถ้า ผู้นั้นมีภูมิลำเนาอยู่ในท้องที่อำเภออื่น ให้คณะกรรมการ

วันที่ ๖ มีนาคม ๒๔๘๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๕๕๕

อำเภอที่ได้รับแจ้ง แจ้งต่อไปยังคณะกรรมการอำเภอที่เป็น
ภูมิสำเนาของผู้นั้น
ทั้งนี้ให้แจ้งภายในกำหนดสามสัปดาห์”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๖ แห่งพระราช
บัญญัติรับราชการทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๖ ทหารกองประจำการ ถ้าต้องจำขังหรือ
จำคุกครั้งเดียว หรือหลายครั้ง เมื่อมีกำหนดวันที่จะต้องทัณฑ์
หรือต้องโทษรวมได้ไม่น้อยกว่าหนึ่งปีก็ดี หรือทหารกอง
ประจำการผู้ใดซึ่งกระทรวงกลาโหมเห็นว่าจะกระทำให้เสื่อม
เสียแก่ราชการทหารด้วยประการใด ๆ ก็ดี ให้ปลดเป็น
กองหนุนประเภทที่ ๒ ทันที

ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดพร้อมด้วยสัสดีจังหวัดออกไป
สำคัญให้แก่ทหารที่ถูกปลดนี้ไว้เป็นหลักฐาน

ใบสำคัญนี้ หากชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อ
คณะกรรมการอำเภอท้องที่เพื่อรับใหม่ โดยเสียค่าธรรมเนียม
ไม่เกินฉบับละห้าสิบบาท”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๔๐ บุคคลที่ไม่มาลงบัญชีที่อำเภอตามพระราชบัญญัตินี้ หรือผู้สมรู้ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ่าก่อนที่เจ้าหน้าที่กระทรวงกลาโหม หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองท้องที่ยกเรื่องขึ้นพิจารณาความผิด บุคคลนั้นได้มาขอลงบัญชีที่อำเภอด้วยตนเอง หรือให้บุคคลซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและพอจะเชื่อถือได้มาขอลงบัญชีแทนตน ให้ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

วันที่ ๖ มีนาคม ๒๔๘๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๕ หน้า ๘๖๑

พระราชบัญญัติรับราชการทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๘ มาตรา ๓๕
มาตรา ๓๖ และมาตรา ๔๐ ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้เห็นสมควร
มีข้อความดังนี้

“มาตรา ๓๕ บุคคลที่พ้นจากฐานะตามที่กำหนดไว้ใน
มาตรา ๓๔ (๒) และ (๔) เมื่อใด ต้องแจ้งด้วยตนเองต่อคณะ
กรรมการอำเภอท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือทำการประจำ และให้คณะ
กรรมการอำเภอออกใบรับให้ ถ้าผู้นั้นมีภูมิดำเนาอยู่ในท้องที่อำเภอ
อื่น ให้คณะกรรมการอำเภอที่ได้รับแจ้ง แจ้งต่อไปยังคณะกรรมการ
อำเภอที่เบญภูมิดำเนาของผู้นั้น

ทั้งนี้ให้แจ้งภายในกำหนดสามสิบวัน”

“มาตรา ๓๖ ทหารกองประจำการ ถ้าค้างตกค้างซึ่งหรือ
จำคุกครั้งเดียวหรือหลายครั้งกีด เมื่อวันตั้งโทษรวมได้ไม่น้อย
กว่าหนึ่งปี ให้ปลดเว้นกองหนุนประเภทที่ ๒ ทันที

ให้เข้าหลวงประจำจังหวัดพร้อมด้วย สัสดีจังหวัด ออก ใบสำคัญ
ให้แก่ทหารที่ตกปลงตนใจเบบเหตุฐาน

ใบสำคัญนี้ หากชำรุดหรือสูญหาย ให้ผู้ถือแจ้งต่อคณะ
กรรมการอำเภอท้องที่เพื่อรับใหม่โดยเสียค่าธรรมเนียม ไม่เกินระบบ
ตะห้าสิบสตางค์”

“มาตรา ๔๐ บุคคลที่ไม่มาลงบัญชีที่อำเภอตามพระราชบัญญัตินี้
หรือผู้สมัครมีภูมิดำเนาต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือ
ปรับไม่เกินสามร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”